

Dopis ředitele devátákům

Vidče 28.6.2011

Motto: *Já nevěděl, že rostu a vůbec mě to nebolí.
A v noci spím a rostu a rostu cestou do školy.
Rostu, když koukám z okna ven,
rostu, když ležím opálen na slunci.
Mámě pro štěstí rostu.*

Devět let života, to není zas tak málo. Od 1.9.2002 do dnešního dne je to něco kolem 3000dnů – a to už stojí za zamyšlení.

Mezi těmito dny byly určitě takové , o kterých ani nevíme, že byly. Byly však i takové dny, na které nikdy nezapomeneme.

Byl bych rád, aby vzpomínky na naši školu patřily k těm vzpomínkám, ke kterým se budete v životě i po létech vracet ve vzpomínkách.

K velkým dnům patří i velká slova či moudra velkých lidí. Já si pozval na pomoc filosofa a herce Jana Wericha, který ve své pohádce říká:

„Naštěstí všichni lidé nejsou tak hloupí, aby chtěli být za každou cenu chytrí. Lépe řečeno, dělat jako blázen a do úmoru jen proto, abychom se dopracovali zaslouženého odpočinku v pohodlí, to není chytré, ovšem nechtít mít pohodlí k odpočinku a nepracovat tudížvůbec, to rovněž není chytré. A být pořád jenom chytrý a chtít všechno vědět a mít všechno, to je vlastně hloupost. Největší hloupost pak jest chtít být hloupý. To je ovšem divná hloupost, protože vědět, co chtít, to je vůbec největší chytrost. Čili, ono se stali uměním už jenom být živ po svém.“

Ujměte se tedy svého života a žijte si po svém - mámě a všem pro štěstí.

Zdeněk Chrástecký

ředitel ZŠ Vidče